

						اکسیژن درمانی	
						هدف از انجام پروسیجر	۱
						بیان نکات مورد بررسی و کنترل دستور پزشک	۲
						شناسایی صحیح بیمار	۳
						معرفی خود به بیمار و توضیح روش کار و آموزش های لازم	۴
						نصب تابلوی سیگار کشیدن ممنوع بالای تخت بیمار	۵
						شستن دست ها و پوشیدن دستکش	۶
						قرار دادن بیمار در وضعیت نشسته یا نیمه نشسته	۷
						اتصال فلومتر به منبع اکسیژن و اطمینان از وجود آب مقطر در محفظه مرطوب کننده	۸
						فیکس کردن وسیله مورد استفاده به شیوه درست روی صورت بیمار	۹
						تست جریان خروجی اکسیژن با دست و سپس تنظیم مقدار تجویز شده اکسیژن	۱۰
						بازبینی هر ۴ تا ۸ ساعت یکبار، تجهیزات و میزان جریان اکسیژن	۱۱
						بررسی بیمار از نظر نواحی تحت فشار روی پوست، اطراف سوراخ های بینی، روی گونه ها و بینی	۱۲
						ارزشیابی پاسخ به درمان: بررسی علائم حیاتی، رنگ پوست، الگوی تنفس، درصد اشباع اکسیژن خون به وسیله دستگاه پالس اکسی متری، و سطح هوشیاری بیمار	۱۳
						بررسی علائم هیپوکسی و مسمومیت با اکسیژن	۱۴
						ثبت تمام موارد بررسی شده، تغییرات ایجاد شده، نحوه اکسیژن دادن، دوز اکسیژن دریافتی و مدت زمان دریافت اکسیژن در پرونده	۱۵